

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2010. év szeptember hó 8. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A vesztegetés büntette miatt ***I. r. vádlott és társa*** ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 14.B.1286/2008/13. számú ítéletét az I. r. vádlott vonatkozásában ***megváltoztatja, a vesztegetés büntettét társtettesként elkövetettnek minősíti.***

Az I. r. vádlottat - a fő- és mellékbüntetés érintetlenül hagyása mellett - előzetes mentesítésben részesíti.

Az I. r. vádlott anyja neve helyesen: anyja neve.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

Az I. r. vádlottat a Fővárosi Bíróság a 2009. szeptember 21. napján kelt 14.B.1286/2008/13. számú ítéletével a Btk. 250.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. fordulata szerint minősülő vesztegetés büntette miatt 1 évi és 6 hónapi - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és 50.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

Rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, valamint az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

Emellett 8000 Ft vagyonelkobzást rendelt el és kötelezte az I. r. vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet a II. r. vádlottal szemben 2009. szeptember 21. napján jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú ítélet ellen az I. r. vádlott és védője jelentettek be fellebbezést elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.788/2009/1. számú átiratában a bejelentett fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg, valamennyi fellelhető bizonyítékot felkutatott és értékelési körébe vonta és az így megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére.

Az ügyészi álláspont szerint az I. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés mind a nemét, mind pedig a tartamát illetően arányban áll az elkövetett cselekmény tárgyai súlyával, ezért annak enyhítésére nincs mód.

Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet az I. r. vádlott tekintetében hagyja helyben.

Az I. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezését írásban is megindokolta, és ahhoz egy parancsnoki jellemzést is csatolt.

A védő írásbeli beadványában hangsúlyozta, hogy a cselekmény elkövetése óta több, mint öt év eltelt, ennek az időnek a jelentős része alatt az I. r. vádlott a beosztásából történő felfüggesztését követően jövedelmet nem kapott.

2009 elejétől azonban a Kerületi Rendőrkapitányság állományába visszahelyezték, ahol azóta is szolgálatban áll.

A védő hangsúlyozta a beadványában, hogy az I. r. vádlottról a parancsnokai kiemelkedően jó véleményt alkottak, melyre figyelemmel a jövőben is foglalkoztatni kívánják a rendőrség állományában.

Mindezekre tekintettel a védő indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az I. r. vádlottat előzetesen mentesítse a büntetett előléthez fűződő hátrányok alól, és ezzel tegye lehetővé, hogy a vádlott a jövőben is a jelenlegi munkahelyén dolgozhasson.

A nyilvános ülésen a védő a szóbeli felszólalásában fenntartotta az írásbeli beadványban előadottakat. Emellett azonban utalt arra is, hogy az I. r. vádlott bűnösségét az elsőfokú bíróság olyan bizonyítékok alapján és olyan következtetések levonása útján állapította meg, amelyek nem egyértelműek, így álláspontja szerint lényegében a vádlott terhére történt a bizonyítékok értékelése.

E körben elsődlegesen utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság alaptalanul vetette el annak a lehetőségét, hogy az I. r. vádlottal szemben tett feljelentés indítéka bosszú volt.

Az sem nyert ténylegesen bizonyítást, hogy létezett-e az az ismeretlen telefonos bejelentő, akinek a bejelentését követően sor került a rendőri intézkedésre, a sértett előállítására, majd a napi szolgálatból a rendőrségre visszaérkező I. r. vádlott tételes elszámoltatására.

A védő hangsúlyozta, hogy mindezen aggályokra tekintettel másodlagosan a felmentésre irányuló indítványát is fenntartja.

Az I. r. vádlott az utolsó szó jogán hangsúlyozta, hogy egész életében rendőrnek készült, nagyon szereti a hivatását, és indítványozta, hogy a bíróság az előzetes mentesítés alkalmazásával tegye lehetővé, hogy a jövőben is a rendőrség állományában maradhasson.

A bejelentett - enyhítésre irányuló - fellebbezések eredményre vezettek.

A vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 349.§ (1) bekezdése alapján bírálta felül az azt megelőző eljárással együtt.

Ennek során megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság mind a megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatásokat, mind pedig a vonatkozó perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta.

A vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálása szempontjából lényeges bizonyítékokat hiánytalanul feltárta, egyenként és összességében is mérlegelte, értékelte, és tényből tényre is helyesen vont le következtetéseket.

Az elsőfokú bíróság által mérlegeléssel megállapított tényállás túlnyomórészt mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében felsorolt hibáktól és hiányosságoktól és az így megállapított tényállás az I. r. vádlott tagadásával szembenálló részében is a bizonyítékok okszerű és logikus mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság tényállása azonban részben a nyilvános ülésen a vádlott és a védője által előadottakra és a becsatolt parancsnoki véleményre, részben pedig az iratok tartalmára tekintettel - a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján - a következők szerint pontosítandó.

Az I. r. vádlott jelenleg a Kerületi Rendőrkapitányságon járőrvezetőként teljesít szolgálatot.

A vádlott hosszabb ideje élettársával él élettársi kapcsolatban, aki ugyancsak a Kerületi Rendőrkapitányságon dolgozik fővizsgálóként.

A vádlott jelenlegi vagyonát egy vidéki lakás és egy városban lévő ház ¼-ed része képezi, ezen túlmenően továbbra is birtokában van a Suzuki Swift személygépkocsi és emellett egy motorkerékpár.

A Kerületi Rendőrkapitányság jellemzése alapján megállapítható, hogy az I. r. vádlottat a beosztásából 2005. november 18. napján függesztették fel. Ezt követően 2008. novemberében a rendőrség állományába visszavették, ahol a szabadságának letöltését követően ténylegesen 2009-ben kezdett el dolgozni.

Szolgálatának ellátása során a kapott feladatokat, utasításokat minden esetben a legjobb tudása szerint, fegyelmezetten hajtja végre. Tanulmányai során szerzett

szakismereteit a gyakorlatban jól hasznosítja. A jogszabályi változásokat szem előtt tartja, intézkedései során azokat megfelelően is képes alkalmazni. Helyzetfelismerése kiváló, szolgálatba visszahelyezését követően 2009. márciusában életmentést hajtott végre öngyilkos személlyel szemben. Önképzése folyamatos.

A többlétszolgálattal járó feladatokra is önként jelentkezik, csapaterős tevékenységben csoportparancsnoki feladatokat lát el, intézkedéstaktikai instruktorként, és emelt szintű gépjárművezetői tanfolyamot is végzett. Szolgálatirányító parancsnoki, valamint ügyeletes tiszthelyettesi feladatokban is jártas.

2010. szeptemberétől a Főiskola Testnevelési Szakának is hallgatója.

A parancsnoki jellemzés szerint a rendőrkapitányság a továbbiakban a munkájára mindenképpen számít.

Az elsőfokú ítélet 3. oldalának 5. bekezdését az ítélet tábla az iratok tartalma alapján azzal egészíti ki, hogy a „történetről”, telefonbejelentés alapján még aznap a rendőrség tudomást szerzett, ezért rendőri intézkedésre és a sértett előállítására került sor.

E kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás már hiánytalan, megalapozott, így irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése körében helyesen utalt arra, hogy az I. r. vádlott és a sértett egymásnak ellentmondó vallomása alapján elsődlegesen azt kellett vizsgálnia, hogy mely bizonyítékok cáfolják, illetve erősítik a vádlott által és a sértett által előadottakat.

Az I. r. vádlott által sem vitatottan 2005. november 18. napján az M3-as metró Kőbánya-Kispesti végállomásán kizárólag I. r. vádlott és társa teljesítettek szolgálatot a rendőrség részéről, és ennek során a sértett igazoltatására került sor.

Az ezt követő történésekkel kapcsolatban azonban az I. r. vádlott és a sértett vallomása már eltérő tartalmú.

Az elsőfokú bíróság a fenti kérdés eldöntése során helyesen tulajdonított kiemelt jelentőséget a titoktartási kötelezettsége alól felmentett tanú1. vallomásának, és a TÜK számon készült rendőri jelentésnek.

E bizonyítékok értékelése során helyesen és okszerűen állapította meg, hogy az informátor jelzése alapján - aki egyébként sem az I. r. vádlottat, sem pedig a sértettet személyesen nem ismerte - derült fény arra, hogy a szolgálatot teljesítő két rendőr pénzzel „húzta le” a cigarettákat árusító román állampolgárságú nőt az aluljáró alatt. A bejelentő a helyszínen mutatta meg a rendőröknek a sértettet, akinek az előállítására ezt követően sor került.

A sértett a nyomozás kezdeti szakaszától - vállalva a tetteinek önmagára nézve is hátrányos büntetőjogi következményeit - végig következetes, ellentmondásoktól

mentes vallomást tett, és emellett döntő jelentőségű, hogy az előállítását követően az I. r. vádlottat és a járőrtársát is fényképről azonnal és határozottan kiválasztotta. A sértett vádlottat terhelő vallomását az informátor igénybevételeéről készített rendőri jelentés, valamint tanú1. és tanú2. és tanú3. vallomása is megerősítette, akik közül e két utóbbi tanú magától a sértettől, illetve másoktól szerzett tudomást a történetekről hallomás útján.

Alátámasztotta továbbá a sértetti vallomást az a tény is, hogy az esti elszámoltatás során az I. r. vádlottnál ugyanolyan címletben találtak meg 8.000 Ft-ot, mint amely címletekről a sértett a vallomásában említést tett.

A bizonyítékoknak ilyen zárt, logikai láncolata mellett pedig egyáltalán nincs jelentősége annak a körülménynek, hogy az igazságügyi nyomszakértő és az igazságügyi ujjnyom-szakértő szakvéleménye szerint a lefoglalt bankjegyeken sem a sértett ujjnyoma, sem pedig a sértett szaga nem volt azonosítható.

A pénz átadására ugyanis a reggeli órákban került sor, míg az I. r. vádlott elszámoltatásának időpontja este 20 óra 25 perc volt.

Ez az idő pedig bizonyítottan elegendő ahhoz, hogy a pénzen már csak kizárólag a vádlott szaga domináljon.

Az ítéltábla álláspontja szerint a helyes ítéleti tényállásból okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére és törvényes a cselekmény jogi minősítése is.

Megállapítható azonban - miként arra az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában utalt is -, hogy a cselekményt az I. r. vádlott a Btk. 20. § (3) bekezdése szerinti társtettesként követte el, ezért a minősítést - figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság BKv 61. számú véleményére is - az ítéltábla eszerint helyesbítette.

A büntetés kiszabása körében egyébként az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket a rendelkezésére álló iratok alapján hiánytalanul sorolta fel.

A másodfokú eljárásban becsatolt parancsnoki jellemzés tartalmára tekintettel azonban az ítéltábla az enyhítő körülményeket azzal egészíti ki, hogy igen nagy súllyal értékelendő az I. r. vádlott javára az állományba történő visszahelyezését követően végzett kifogástalan, és a parancsnokai által is nagyra értékelt és elismert munkavégzése, valamint a továbbfoglalkoztatására irányuló akarat..

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla - bár arányban állónak tartotta az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés és pénzbüntetés mértékét, egyetértett a felfüggesztés tényével és a próbaidő tartamával, ugyanakkor egyetértve a védő indítványával - a Btk. 104.§ (1) bekezdése alapján érdemesnek tartotta az I. r. vádlottat arra, hogy őt előzetes mentesítésben részesítse.

Az időközben bekövetkezett jogszabályi változásokra figyelemmel az ítéltábla felhívja a Btk. 2.§-át is, mert csak így törvényes a vádlottal szemben kiszabott mellékbüntetés.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a minősítés és a büntetés kiszabása körében a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

Észlelte, hogy az elsőfokú ítéletben hiányosan nyert feltüntetést az I. r. vádlott édesanyjának neve, ezért azt pontosította.

Budapest, a 2010. év szeptember hó 08. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.

a tanács elnöke

Dr. Halász Irén sk.

előadó bíró

Dr. Magócsi István sk.

bíró

A Fővárosi Bíróság 14.B.1286/2008/13. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.289/2009/8. számú ítéletében írt változtatással 2010. év szeptember hó 8. napján jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajtható.

Budapest, a 2010. szeptember hó 8. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő